

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI, ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . . 5 frt. — kr.
Félévre . . . . . 2 frt 50 kr.
Negyedévre . . . . . 1 frt 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK

hetenkint egyszer, vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG:

Selyem utca, 202. szám hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

KIADÓHIVATAL:

Szikas Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

Nyíltérben egy sor közlési díja 10 kr.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Egyes szám kapható Szikas Antal könyvkereskedésében.

Utainkról.

I.

A milyen igaz, hogy Franciaországot az 1870-iki ördöklő háborúban Németország tanítóival verte meg, olyan igaz, hogy az utóbbi évtizedek vérengző, de annál makacsabb és pusztítóbb közgazdasági háborújában mink a rohamosan fejlődő Amerikát csak az utakkal, közlekedési eszközeink fejlesztésével győzhetjük le.

Ki ne ismerné azt a konkurenciát, melyet a tengertúli hatalmas állam világhatalma híres buzánknak, s általában gazdasági terményeinknek oly veszélyes csínált? És e konkurencia veszedelme a nemzetgazdák általános véleménye szerint nem abban van, hogy Amerika olcsóbban termel (a mi ugyan szintén előnye); hogy több intelligenciával, kevesebb emberi, de annál több géperő alkalmazásával termel; hogy jobb minőségű terményt produkál, hanem abban, hogy a roppant távolságból hallatlan olcsón szállítja terményeit. Amerikából olcsóbban jut el a gabona Angliába, mint tőlünk! Pedig mi jóformán szomszédai vagyunk Angliának Amerikához képest.

Honnan van ez a különös jelenség?

Onnan, hogy Amerika az olcsó vizi uton, mi a drága vasuton szállítjuk gabonánkat; hogy annak vannak tengerre nyíló hatalmas folyói és csatornái, nekünk meg nincsenek; hogy annak számtalan mesterséges útja van, nekünk pedig nincs.

Semmiben sem vagyunk annyira elmaradva, mint épen a közlekedési eszközökben, és különösen műutakban. Ugyan nézzünk csak körül: hol és mióta vannak kútutaink, vagy csak javított természetes utaink? Ugyan a Dunát, a Tisza egy részét és a köztük levő csatornát kivéve, mely folyóink hajozhatók? s mit tettünk ezen és

a többi folyóink hajozható állapotba hozatalára? Építettünk, igen, temérdek drága vasutat; beleülte az állam a sok milliót; elkészítettük a legdrágább közlekedési eszköz hatalmas hálózatát és most e drága vasutakon szállítjuk nemcsak terményeinket, iparcikkeinket, hanem még építkezési anyagunkat, sőt a meglehetősen megkészt műutakhoz a kötőanyagokat is! Megérjük, hogy folyóink szabályozásához, hajozhatóvá tételéhez szükséges anyagot is, a helyett, hogy a természetes vizi uton hoznák, majd a drága vasutakon hozatjuk, hogy így legalább ne mondhatjuk, hogy a természettől csak valamit is — ingyen kaptunk!

Ez így áll az egész ország közlekedési eszközeire nézve!

Nézzük, hogyan állunk közelebről, itthon, vármegyénkben?

Hát úgy, hogy habár tán nincs az országnak még egy vármegyéje, mely folyókkal annyira keresztül-kasul volna szelvelve, mint Békés vármegye (s iszsa is tavaszoként a levit!): nincs egyetlen egy víziutunk sem! Hét évvel ezelőtt még a békésmegyei ember, hacsak nem volt világlátott ember, azt sem tudta hogy mi fán terem a csinált út? kőútra meg a legmerészebb álmaiban sem mert gondolni!

No hét év óta már — hőla lelkes főispánunk lankadni nemtudó buzgalmanak és fáradozásának! — tudjuk, hogy a közmunka címén befizetett jelentékeny évi adó összegét nem okvetetlen kell menthetetlenül a sárba dobunk, hanem hogy azon maradandó, minden időjárásban, mind e évszakban egyaránt használható kőúttal láthatjuk el lassacskán városainkat, sőt talán idővel egész megyénket! De e tekintetben az államtól, jóllehet állami tetemes adónkkal a felső megyék adóját is mi pótoljuk, egy talpalattnyi műutat nem kaptunk. Békés vármegye

egyike azon kevés megyéknek, vagy épen az egyetlen, melyen az állam egy lépés nem sok, de még annyi állami utat sem építettett.

A mink van, a magunk gondolata, a magunk verejtéke, de egyszersmint a magunk haszna is!

Nem rég ideje még, a mikor meglevő vasutainkat sem tudtuk minden évszakban használni; a mikor a feneketlen sár miatt legnagyobb városainkból sem tudtuk gabonánkat a vasúthoz juttatni. Végre azonban beállt a kedvező fordulat, vármegyénk fáradozhatlan főispánja, Beliczey István ő méltósága, derék műszaki közgeivel, előbb a lelkes ügybuzgó Haasz Józseffel, a kinek nevéhez fűződnek közlekedési utaink történetének legelső s a kezdet nehézségeivel küzdő korszaka, majd Thaly Istvánnal, megteremtette az első kútutakat.

Emlékszünk a kísérletekre, a sok akadályra. Első lépés az útkaparói intézmény behozatala. A közigazgatási bizottság gyanús tekintettel fogadta a főispán erre vonatkozó indítványát, hanem nagy nehezen sikerült az első pár útkaparót beállítani; mikor aztán beérkeztek ezek hasznos munkájáról az első jelentések, akkor persze már nem volt nehéz az intézmény tovább fejlesztése odáig, a hol ma van: hogy kútutaink mindenütt és folyvást a rendszeresített útkaparók gondozása alatt állanak.

Ennél nehezebben ment a kőút ügye, mert e tekintetben megyénk sajátos helyzete, a hegyektől való nagy távolsága miatt, nagy gondot képezett a kőszállítására. Legelső eszme volt Bihar vagy Arad megyékből saját megyei úti mozdonyokkal (Strassen Lokomotive) való szállítása a kőnek. De ez a mozdonyok, szükséges kutak, továbbá az előre készítendő utak költségessége miatt nem mutatkozott valószínűsíthetőnek. Azután következett a klinker utak eszméje, és a jó klinker-készítési kísérletek, alkudozások,

TÁBOZA.

Farsangi sonett.

Az este bál volt s tudom, ragyogál,
Míg én egy társaságot untaték;
De hidd el, lelkeimmel nálad valék
S csak néha jött kezembe a pohár.

Most táncra visznek, látom, ó be kár!
Hol lengve szállsz, oly bódító a lég.
Már visszahoztak s szívem járja még
A vad tánczot, lélekzetem eláll . . . .

Félőn, remegve nyílik ajkam
— A láz nyoma még látszik rajtam —
,Oh, drága nagysád, csak egy tourra még!'

Hangos kacajtól megreszket a lég,
Szomszédnóm bámul s én meg észre tértem
Kezet csókoltam néki s haza tértem.

GYOMAI ZSIGMOND.

A fiatal öregek.

Mottó: A mai fiatalok kamaszság,
Hogyha az öregebbje kivessze:
A női nemnek dolga rossz lenne

Gasparone

Göboly János földbirtokos urnak legnagyobb keserősége volt, ha bácsinak szólították. Mit? Ó bácsi? Ó, a ki minap is 70 éves létére egy 30 éves vasuti tisztet teremtett U. község állomásán a földhöz!
Ó özvegy Göboly ur, 200 hold jó minőségű szántóföldnek ura! Aztán punctum! Semmi bácsi!

Persze nyílt titok volt a faluban, hogy János ur mért irtózott a bácsi címtől: megakart nőülni, s ami fő, nem is valami özvegy asszonyt, hanem az ő kedves tisztartó barátja nevének bogárszemű hűgát, a takaros Mariskát szemelte ki magának leendőbeliül.

Csak hogy ám Mariska szívéhez nagyon nehéz hozzá férközni, mert azt megint csak faluszerte beszélik a nemzetes, meg a nem nemzetes asszonyok, hogy a szelei másodjegyű urat nem csak Mariska, hanem a kedves papája, Tavasz tisztartó ur is nagyon szívesen látja kinn a szentgyörgyi pusztán a háznál.

De Göboly ur csak azért is kün terem az ő két almás szürkéjén Tavasz barátjánál. A ház előtt leporolja lakkos cipőjét, megigazítja nyakkendőjét, végig simítja barnára festett haját és bajuszát; aztán könnyed léptekkel viszi be a Mariskának hozott rózsákat.

— Ejnye de szép virágokat hozott János bácsi; — fogadja őt a szobaajtóban a másodjegyű úr.
— Ostoba! mormogja Göboly ur, s a következő pillanatban már mosolyogva nyújtja át a csokrot. Mariska rebeget valami köszönetét, s János ur olyan boldog, mikor a parányi lábát kilebegnek a virágokkal.

— Elteszi, pohárba teszi — mormolja — s diadalmas arcczal fordul a másodjegyűhöz:

— No ecesm, nem sok időt adok én annak, hogy a te szűrődöt innét kiteszik.

— Meglehet, — felel a hamis mosollyal —, de már vőfélyének csak elfogod Göboly bácsi.

Könnyű neki tréfálózni, mikor ő tudja azt, amit ez a másik nem sejt, hogy t. i. a rózsza odakinn kegyelmesen a cseléd kezébe vándorol.

Göboly ur pedig éppen azon a ponton van, hogy a 'bácsi' szóért amugy istenigazában odavág az im-

pertinens ficzkónak, ha időközben meg nem érkezne a Tavasz tisztartó úr kedves nevével, meg édes testvérhűgával, Sarolta kisasszonnyal, a Mariska nem éppen kedves nénikéjével.

Korát nem néztem meg a tisztelendő úr anyakönyvében, de mondják, hogy kedvencz itala a fekete kávé, s nem ritkán használja a pápaszemet. Kérője volt akármennyi, de a kit őt szeretett meg, az szerencsétlenség áldozata lett mind. Most már csak egy alak van, akinek láttára szíve nyugtalanabban dobog: a kedves Göboly ur; de ez, ah! ez olyan bátoratlan, neki sohsem mer szólni, s jelenlétében is csak a Mariska fülebe suttog. Rá csak néha-néha vet egy-egy ábrándos oldalpillantást; hej! pedig tudja ő jól, hogy mindég róla suttognak.

Mondanom sem kell, hogy Göboly urat mindahárman a legnagyobb előzékenységgel fogadják. Tavasz tisztartó úr pipájával kínálja; a nyájas háziasszony vacsorára marasztja; Sarolta kisasszony pedig kikerési legjelentőségtelesebb arckifejezését, s dicséri Göboly ur kedélyét, kitünő színét, s galléros modorát.

Fájdalom, Göboly ur hidegen fogadja mindezt s látszik rajta, hogy nem nagyon örül, mikor a kisasszony hamiskodva tűzi hajfűrteit a gomblyukából eltüntetett rózsabimbót.

Elmosolyogja ugyan magát, csak hogy abból mindenki csak ezt olvassná ki: 'Hagyjon békét, kérem'; de Sarolta nagysám ép ennek örül, mert szerinte ez mutatja batortalan szerelmének nagyságát.

Csak a jegyző úrral nem törődik senki, amin ő el is keserednek, ha nem tudná az anyósok ama szokását, hogy azok a biztos partit már elhanyagolják, s csak a bizonytalannak udvarolnak. Pedig tény, hogy

költségszámítások; a mi szintén nem vezetett célra. Mig végre a vasutak önköltségen való közszállítási ajánlata, majd a jelenleg működő vállalkozók ajánlkozása, lehetőségessé tette, hogy a vármegye főbb községei: Gyula, Csaba, Békés, Szarvas, Orosháza, Gyoma, Berény föltűzött a vasutak kőburokolással vannak ellátva s azóta a községekben nemcsak az általános forgalom élénkült meg, hanem vasutjaik forgalma is emelkedett, s terményeik értéke szintén fokozódott.

A békés-csanádi esperesség közgyűlése.

Steltzer Frigyes, Bács megyei kizsácsi lelkész ügyében, — kinek neve utóbbi időkben nagyon ismeretes lett hazánk ág. ev. felekezetenél — szerdán, febr. 9-én tartatott meg azon esperességi gyűlés, mely a bányakerület mult őszi gyűlésén hozott határozatának 74-ik pontja értelmében hivatva volt döntő határozatot hozni nevezett lelkész vád alá helyezése, illetőleg felfüggesztése felett. A gyűlésen, mely nt. Achim Ádám esperes valamint ngs. Zsilinszky Mihály esperességi felügyelő elnöke alatt tartatott, jelen voltak: Haas Lajos csabai, Sárkány János szarvasi, Harsányi Sándor és Veres József orosházi; Szeberényi Andor nagylaki, Draskóczy Lajos h.-m.-vásárhelyi, ifj. Jeszenszky Károly és Dax György mezőberényi, Csermak Kálmán és Gajdacs Pál tótkomlósi, Csepregi György fazekarsándi —, Frint Lajos aradi —, Draskóczy Edemakói lelkészek; Haviár Dani szarvasi —, Haas Sándor aradi —, Francisci L. h.-m.-vásárhelyi egyházi felügyelők, Mikolay Mihály esperességi világi jegyző. A szarvasi főgymnasium képviselőiben: Benka Gyula igazgató, Miháfi József tanárok. A gyűlés megnyitása után Mikolay Mihály ujonnan választott esperességi világi jegyző letette a hivatalos esküt. Ennek megtörténtével az elnökség ismerteti a szomorú ügyet, melyet a kerületi gyűlés a békési esperességhez delegált felülvizsgálat végett. Az ügy röviden a következő: Ujvidék ev. temploma felszentelésékor egy gúnyirat jelent meg, melyben a bács-szerémi esperes, Belohorszky Gábor kíméletlenül lett megtámadva — s úgy a templom építésénél, valamint egyéb esperesi tényeiben nyilvánuló állítólagos „szédelgések” miatt pellengérré állítva. E gúnyirat nyílt szerzője Steltzer Frigyes lelkész, a bács-szerémi esperesség gyűlésén megdorgálásra ítéltetett, mire azonban ugyanazon szerzőtől újabb gúny és röpiratok jelentek meg, hasonló durva és kíméletlen tartalommal. Ezidőben azonban a kizsácsi egyház hívei is — lelkészüök zsarnoki, durva bánásmódja miatt szervezkedtek s az évek óta összegyűlt — e bánás módot igazoló — tények jegyzékével feljelentést tettek a felsőbb egyházi hatóságnál. E vádak alapos voltának megvizsgálására az illető esperesség részéről egy bizottság jelent meg a nevezett egyházban — s ennek jelentése alapján egy rendkívüli esperességi gyűlés hivatott egybe Ujvidékre, hol határozatul kimondatott a vádlott lelkész pörbe fogása és felfüggesztése. Helyébe azonnal egy adminisztrátor lett kiküldve s az ügy a kerületi gyűlésre került.

Azonban a kerületi gyűlés nyomozó bizottsága elhamarkodottnak véleményezte a vádló esperesség

eljárását, s a felfüggesztést vonakodott megerősíteni addig, mig az ügyben pótlóvizsgálat nem ejtetik meg. Ezen kellemetlen tisztet ruházta a kerület a békési esperességre, melynek esperese nt. Achim Ádám még a mult ősszel, az esperesség egyik egyházi és világi jegyzőjével, tehát harmad magával, a helyszínére, Kizsácsra ment a panaszok meghallgatására. A felolvasott jelentésből kitűnt, hogy e panaszok nem alapszolgálnak, s az ottani állapotok valóban szomorú képet tüntetnek elő. A békési esperességi gyűlés óhajta ismerni a vádakat lényegökben ezek felolvasattak. Az e gyűlésre ideérkezett Steltzer Frigyes lelkész, némely vádakra megteszi észrevételeit, mire kezdetét veszi az ügynek vitatása. Haviár Dani, az esperesség tisztje ügyésze szépen kifejti, hogy az egész ügyben jogi szempontból mi szolgálhat a vádhatározat szerkesztésénél alapul — s viszont mi az, mire támaszkodni nem lehet. Mert a világi törvénykezési eljárást követve, a felhozott vádak egy részére azért nem lehet építeni, mivel azok elévültek, ismét másokra azért nem, mivel a beigazolásra szükséges tanuvallomások nem lesznek elfogadhatók. Mindazáltal a vád alá helyezést a felsőség iránti tiszteletlenség miatt indokoltnak találja. Haas Sándor aradi ügyvéd szintén hasonlóképpen nyilatkozik, csak is azzal a módosítással, hogy mivel az ügyben a bács-szerémi esperesség a vádló, mellette mindazok tanukul tekintetnek, kik saját személyökben lévén a lelkész által bántalmazva, bántalmaztatásukat ugyan csak egy-egy tanuval igazolhatják, de ők maguk szintén nem mint panaszlók, hanem a kihágás tényének tanui jönnek figyelembe. Miután ezenfelül vádlott lelkész több súlyosabb vádat maga is beismer, az esperesség egyhangulag kimondja rá a consistorium elé állítást és pedig úgy a tiszteletlenség, mint egyéb kanonikus vétségek miatt.

Sokkal eltérőbbek voltak a nézetek, magára a felfüggesztésre vonatkozólag. E kérdésben a felfüggesztés ellen erősen érveltek: Draskóczy Lajos, Veres József és ifj. Jeszenszky Károly. Hivatkozva arra, hogy a felfüggesztés már büntetés, pedig a vádhatározat még nem ítélet, s még a bizonyítási eljárás más vilátszabán helyezheti az ügyet. Hogy a vádak súlyosak, az természetes, mert a vádolás természetében rejlik az súlyosító törekvés. Arra is szükség ügyelni, mily indítás következtében tömörülnek a vádoló egyháztagok? Kicsoda nyújt kárpótlást annak, a ki a védelem meghallgatása nélkül elítéltetik? S végre — esetleges felmentő ítélet esetén — nem lesznek-e súlyosabb következményei a visszahelyezésnek? Mindezek pro és contra megvitatta, miután a felfüggesztés mellett felhozott még a lelkész és egyház közötti viszonynak elszomorító képe, mely viszony áldásos egyáltalán nem lehet, s hogy ha a vádhatározat indokoltnak találtatott, az előleges büntetés már nem sujt teljesen ártatlant — az elnökség kizsácsi szavazás alá a kérdést: „A felfüggesztés fenntartassék-e: igen? vagy nem?” — A kérdésre az egyházak képviselői közül 12 igennel —, 9 pedig nem-mel szavazva, kimondatott, hogy Steltzer Frigyes kizsácsi ev. lelkész pörbe fogatik, és pere folyamata alatt hivatalától és fizetése élvezetétől felfüggesztetik.

Igy tehát a bács-szerémi esperesség végzése érvényre emelkedett, s az ügy további menete és sorsa a consistoriumoktól van függővé téve.

A békési esperesség szomorú kötelességet telje-

sített, az ügyre teljes figyelmet fordított, melynek jövő sorsa — éppen e gyűlésen tapasztalt eltérő nézetek és véleményekből következtetve — teljesen bizonytalan.

— 6

Válasz a „Házi bajainkról” című cikkre.

Úgy látszik, hogy a „Házi bajainkról” szölvő mult-kori közleményünk, melynek tárgyilagosságát — úgy hisszük — senki sem vonhatja kétségbe, rossz vért csinált. Jogosan-e, vagy nem? itélje meg olvasó közönségünk. Hogy azonban ne vádolhasson bennünket senki azzal, hogy a védelemre (ha az nézetünk szerint tárgyaltan is) nem adunk tért, közöljük az alábbi levelet kissé rövidítve s a sértést kihagyva belőle.

Ime a level maga:

Tekintetes Szerkesztő ur! Szíveskedjék megengedni, hogy becses lapjának 5-ik számában „Házi bajainkról” megjelent vezércikkre egy némely megjegyzést tessek.

A cikkíró ur azon kérdésére, hogy szövetkezzünk-e az árak drágasága miatt, maga megadja a feleletet és valóban feleslegessé teszi a szövetkezést a nagy concurrentia

Én is aláírom mind azt, a mit a nem szilárd jellemű kereskedőkről mondott. De határozottan tagadom, hogy a megbízhatóság és becsületesség valláshoz vagy tökéhez lenne kötve, itt vagy bárhol egybeült.

A kereskedő annyi tökével kezdő üzletét, a mennyire van. Kevéssel kicsinyt, többel nagyobbat. Egy kis szerencse és szorgalom mellett boldogulhat. Anélkül, a nagyüzletek jó módu tulajdonosai s tönkre mennek. Cikkíró ur ellenszenva, a kis tökével kezdő kereskedő iránt tehát alaptalan. Van létjogosultsága a kis tökével bíró kereskedőnek is.

Súlyosabb de alaptalanabb is azon vádja, mely egyedül a zsidókereskedők ellen irányul, a midőn csak úgy blindre rá fogja, hogy azok rontják a keresztények hitelét. S erre csak az a mondani valóm, vehetett volna magának egy kis fáradságot és miután házi bajainkról nekünk szarvasiaknak szarvasiakról beszélt, jobban utána nézhetett volna a dolognak, és így megtudhatta volna tulajdonképen, hogy kik ronthatják a renumét. Megtudhatta volna, hogy például 10 év óta összesen 33 számbavehető üzlet állt fenn Szarvason, ebből zsidó kezében volt 22, keresztényében 16. A 38 közül eddig csődbe jött 7 zsidó, 6 keresztény. Hitelezőivel azonban a zsidó 40—50 sőt 80%-ban is kiegyezett. A keresztények közül csak egy egyezkedett ki a többi megbukott anélkül hogy csődbe ment volna.

A való tény az, hogy a keresztény kereskedők közül megbukott kerekében 4%, a zsidók közül 3%.

Legyünk tehát igazságosak és ne kössük a becsületességet valláshoz.

Felszólalássalommal nem is cikkíró urat akarom állításainak helytelensége felől meggyőzni — tudja azt ugyanis — hanem becses lapjának azon t. olvasóit, a kik azt vélik, hogy a mi nyomtatva van, az szentírás, különösen, ha nem is antiszemita, és okos és tudós ember írja a cikket.

alázatos szolgálója: Wolfmann Jakab.

Ezen válaszra, mely különben nem egyéb, mint cáfolat helyett ráfogások és vádak sorozata, mindjárt megtesszük megjegyzéseinket. Kénytelenek vagyunk visz-

Tavaszi tisztartó úréknak forró óhaja az édes hugocskát Göboly úr mélyen érző kebelére tűzni. Ez pedig szentül meg van győződve, hogy Mariskát tisztán neki tartogatják, s szörnyű mérgesen pislogat Sarolta kisasszony felé, mikor az beleszól azokba az édes suttogásokba, melyek az ő reménytelen szívének ardozásait tolmácsolják.

A vacsora kitűnően sikerül; hogy is ne, mikor Mariska olyan édesen kaczag az ő ötletein, Sarolta kisasszony pedig hűségesen válogatja számára a megmaradt egy fog alá való falatokat. Nem érti ő nálánál azt senki jobban!

Vacsora után aztán eltűnnek egy perczre Tavasz meg Göboly úr. Valami heves jelenet lehet közöttük, mert nagyon előszedtek bizonyos szenteket, s mikor elválnak, Göboly úr rögtön fogatt, a tisztartó úr pedig dúlt arccal szótlanul foglal helyet a divánon. Nem is kérdik tőle, mi a baj!

Bajnak pedig baj, a mi történt, mert Göboly úr megkérve a Mariska kezét, azt a választ nyerte, hogy ilyen vén kórhoz nem való a rózsza; amire ő Tavasz úr azon ajánlatára, hogy vegye el Sarolta kisasszonyt azt vágta vissza, hogy nem veheti el az öreg anyját. Ez pedig kegyetlen sértés, mert Sarolta kisasszony legalább is húsz évvel fiatalabb Göboly úrnál; ami pedig érzelmeinek üdeségét illeti, a tekintetben bátran kiállja a versenyre Mariskával is.

Már erre csak nem felelhetett mással Tavasz mint azzal, hogy barátját a házból örök időkre kitiltotta. (Persze erről nem kell a családnak tudni.)

Göboly úr dühös volt. Ő és vén kóro! Ő? Őrült volt azaz ember, aki mondani merte.

Másnap azonban mikor már higgadt a fájdalom,

mást gondolt: lehet lányt nőül venni az apa akarata nélkül is.

Elhívta legbizalmasabb emberét, a János kocsis, s azt mondta neki: „Ezt a levelet egyenest a Mariska kezébe adod át.”

Mariska sírva fokadt, mikor a levélkét olvasta melynek tartalma körülbelül ez volt:

Drága angyal!

Megkértem drága kezét s Tavaszinak volt szíve két szerető kebelét egymástól elszakítani.

Örökre eltiltott nagysád büvös köréből. Nincs szóm leírni a távollét fájdalmát, s nincs ír, mely hegyessz bántomat, ha elgondolom, mennyit kell kegyednek is szenvednie.

De vigasztalódjék! Akiiket az ég egymásnak szánt, azokat el nem választhatja semmiféle zsarnok apai hatalom. Én hiszem, hogy fogok módot találni, hogy ennek ellenére is rövid időn egymáséi lehessünk.

— A vén esztelen! — zokogá Mariska — azt hiszi, hogy én őt szeretem!

Könyezve mutatá meg a levélkét a jegyző urnak, s igen meg volt lepette, mikor az óriási hahotában tör ki.

De mikor aztán az ő fülebe is sugott egyetmást, akkor ő is olyan édesen kaczagott, mint a kalitból kiszállt gerle.

— Jó lesz, jó lesz — tapsolt kis kaesóival, hiszen ő is eleget keserített engemet. Először azt mondta, hogy magát tőle szerettem el, s most megint azzal vádol, hogy csapodár vagyok, hogy már maga sem elég nekem, mert már Göboly urat is hálomba akarom keríteni.

S rögtön szaladt a levéllel Sarolta nénihez. Ott

iziben elperegte, hogy mennyit szokott Göboly ur a néniről ábrándozni, mennyi édes szót suttog róla; de annyira szégyenlős, hogy maga is restelli bátoratlanságát. A mult este azonban már nem bírta tovább viselni szíve titkát, s megkérte a Sárka néni kezét, de a papa elutasította: azért folyamodik most az iráshoz, amit a kocsis véletlenül az ő kezébe juttatott.

— Drága angyalom! olvasá Sarolta kisasszony, s olyan boldogság ömlött el erein.

— Elakar szakítani két szerető szívet — tört ki belőle indulatosan — majd meglátjuk; akiket az ég egymásnak szánt, azok egymáséi lesznek csak azért is rövid időn. Ah! azok a férfiak! azok a férfiak! Hogy azok úgy nem mernek nyilatkozni. Hiszen én magam vezettem volna bátyámhoz, s neki bele kellett volna egyeznie! Az volna csak szép, őt az én légkörömből, büvös légkörömből örökre eltávolítani. Kegyetlen zsarnok! Node majd meglátjuk!

— Ugy-e felel neki Sárka néni? ha akarja, megírom én a levelet; néni csak diktálja.

— Sarolta néni elfogadta aranyos Mariskájának ajánlatát; hiszen az ő szeme már ugys gyenge kissé.

Mint hogy azonban sem Göboly ur, sem Sarolta kisasszony haragját magamra venni nem szeretném, nem árurom el az édes levélkék tartalmát az utolsóknak kivételével. Ezekben az lón elhatározva, hogy Tavasz Lajos tisztartó névestjén ott fog Göboly ur hintójával várni a kis fenyves szélén; Mariska meg, mikor a vigalom javában fog állni, odalopózik, aztán meg sem állnak a boldog vőlegény házáig. Ott is csak addig, mig a tanuk megérkeznek, kikkel a szomszéd falu papjához robnak.

(Vége köv.)

utasítani azt a vádat, mintha lapunk multkori cikkében az az intentio volna kifejezve, hogy a megbízhatóság és becsületesség valláshoz volna kötve s mintha abban a cikkben akármiféle vád, egyedül a zsidó kereskedők ellen irányulna. Egy általános, de valódi közgazdasági baj: a tökéletes üzérkedés, s egy társadalmi baj, vagy ha úgy tetszik bűn: a csalás és pedig a hamis bukás, van ostorhegyre véve. Hogy mellékesen a zsidó kereskedők közül azok ellen fordul, a kik nem solidak és a kik hamisan buktak, arra nem az a válasz, hogy a kereskedők ellen vádaskodják W. ur alap nélkül, hanem az, hogy vagy számokkal cáfolja meg azt, hogy a hamis bukások közül 80% zsidó, vagy a cikkezéssel együtt üldözze a csalókat, még ha a saját felekezete kebeléből valók is. Mert ne gondolja, hogy az olyan realis cikkek, minő a Z. uré, csinálják az antiszemizmust, hanem az olyan bűnök, a minőket éppen ő ostoroz, Z. cikke egyáltalán nem Szarvasról szól, hanem általában s így az ő általa felhozott % sem vonatkozhatik Szarvasra. Nem is szól a bukásokról pusztán, a mire W. ur adatai vonatkoznak, hanem a hamis bukásokról, ez meg aztán nagy különbség. A bukás egy nagy szerencsétlenség, a melynek ki van tőve a legsolidabb kereskedő, s a legnagyobb tőkével rendelkező is; ezt nem is rója meg senki; hanem a hamis bukás ez már más, ennek neve magyarul csalás, gaszág. És ilyet keresztényben, zsidóban egyaránt üldöznie kell mindenkinek, nemcsak a kereszténynek, hanem a zsidónak is. Tehát ne azt tessék mutogatni, ki bukkott meg, hanem azt, ki bukkott meg hamisan, és mégis szerepel, és mégis élvezzi a köztiszteltet, s meg lehet győződve róla, hogy mi csakugy átadjuk az olyat a közmegegyezésnek ha keresztény, mint ha zsidó.

SZERKESZTŐ.

ELOFIZETÉSI FELHÍVÁS

„SZARVASI LAPOK“

IV. évfolyamára.

A „Szarvasi Lapok“ ezentul nagyobb alakban bővebb tartalommal fognak megjelenni, míg az előfizetési ár marad a régi, u. m.

Egész évre . . . 5 frt. — kr.

Félévre . . . 2 frt, 50 kr.

Negyedévre . . . 1 frt, 25 kr.

Gyűjtőknek 5 előfizető után egy tisztelet-példánnyal szolgálunk.

A „Szarvasi Lapok“ kiadó-hivatala.

Ujdonságok.

— **Meghívás.** A békésmegyei gazdasági egyesület igazgató választmányja Csabán f. évi febr. 13-án d. e. 9 órakor ülést tartandván, arra a T. ur, mint választmányi tag megjelenni kérik. Tárty: új kert, kiállítás, biztosítás stb. B.-Csaba febr. 8 1887. Az elnökség megbízásából Mokry, egyleti titkár.

— **Jelmez bál lesz** Csabán febr. 20-ikán. A meghívó a következő: B.-Csabán 1887. évi febr. hó 20-án a „Vigadó“ termében a b.-csabai gymnasium javára rendezendő zártkörű jelmez bálra N. N. ur és családja tisztelettel meghívatik. A rendező bizottság nevében: Launer Károly r. b. elnök. Belépti díjak: családjegy 5 frt, személyjegy 2 frt. Jegyek előre válthatók Gärtner Adolf és Podhradszky és társa urak kereskedésében. Kezdeté 8 és fél órakor.

— **A csopai csoda.** A b.-szent-andrásiak tömegesen zárandokolnak Csepára egy elme-beteg (vagy csaló) emberhez, s csodás híreket terjesztenek kijelentéseiről: hogy mindenkinek ismeri életét, elmondja multját, s megjövendöli jövőjét. Ez alkalomból dr. Sinkovics Gy. szt.-andrás orvos f. hó 6-án felolvasást tartott a r. kath. Olvasó-Egyület-ben, feltüntetve a csoda lehetetlenségét. E felolvasást kivonatosan legközelebb közölni fogjuk.

— **A szarvasi „iparoskör“** könyvtára gyarapítására 1887. évi febr. hó 20-án, vasárnap a „Bárány“ vendéglő termében táncvizigalmat rendez. Belépti díj személyenként 80 kr családjegy 1 frt 60 kr. Felülfizetések a jótékony cél iránti tekintetből köszönettel fogadtatnak. Kezdeté fél 8 órakor.

— **Ücsödön** az ev. ref. népiskolai közzvizsgák — összesen 7. jan. 30. 31. febr. 1. és 2-ik napjain folytak le. Úgy a szülők, mint a tanúgy s népnevelés barátjai szép számmal jelentek meg, meghallgatandók a kisebb nagyobb növendékek feleleteit s meggyőződést szerzendők azok előmeneteléről. Bizony nem is jöttek hiába, mert a közzvizsgák egytől-egyig teljes sikerrel folytak le s jeles tanítóink eddig nyert babéaikhoz újabbakat nyertek: mindnyájan kiérdemelvén úgy lelkész-elnökünk — mint a közönség teljes melegezését!

— **Harmadik gyógytár Szarvason.** Ligethy Gyula mezőtúri okleveles gyógyyszerész az iránt folyamodott

hogy városunkban egy harmadik gyógytárt állíthasson. Azt hisszük, hogy közönségünknek igényeit és szükségleteit teljesen képesek a meglevő gyógyszertárak kielégíteni.

— **Hólyagos himlő.** Békésen Lukács János róm. kath. néptanító családjában a hólyagos himlő fellépett.

— **A gyomai járási szolgabírói hivatal** jelentése szerint Endrőd községben a gyermekek között a hólyagos himlő uralkodik.

— **Névmagyarosítás.** Sztaril Lajos b.-gyulai róm. kath. elemi iskolai tanító vezeték nevének „Székely“-re leendő átváltoztatása az iránt folyamodott.

— **Tüz B.-Gyulán** f. hó 8-án este 9 órakor tüzet jelzett a harangok felre verése, a mikor is a róm. kath. plebánia udvarán levő virágház teteje kezdett égni, a mely csakhamar eloltott, még a házbeliek által, mielőtt nagyobb kárt okozhatott volna.

— **Részvét nyilatkozat.** Békésmegye közigazgatási bizottsága f. hó 7-én tartott ülésén Dr. Télessy József megyei tiszteletbeli főorvos és Szarvas városi tisztviselő, Dr. Szemian Kálmán b.-csabai gyakorló ügyvéd, s megyebizottsági tag, végre Debreczeni Endre, a gyomai járás főszolgabírájának, elhunyt felett részvétét fejezte ki s ezt jegyzőkönyvileg is megörökíteni határozta.

— **Köztaink.** A Szarvas-szentandrásai, és a gyomaendrődi utak kiépítésé iránt a szándékolt 164 ezer forint kölcsön felvétel mellözése mellett Glasner és Eibeschesz társ vállalkozókkal folyik az alkudozás, kik is a utakat két év leforgása alatt késznek nyilatkoztak felépíteni, az e fizetés utáni járandóságai 5% százalékkamatú 3—5 év alatt esedéke kötelezvényekkel leendő fedezése mellett.

— **Bánfalváról írják** lapunknak, hogy ott általános felháborodást idézett elő Szauer Alajos r. kath. plebános eljárása Toth Imre kántor-tanítója ellen, kit állítólag csekély ok miatt hivatalától fosztott meg, s őt és családját ex által a nyomorba taszította. Érdekesnek tartjuk az esetet a „Magy. Paedagogiai Szemle“ nyomán röviden ismertetni és a tanfelügyelő ur figyelmét is felhívni rá. A „Magy. P. Sz.“ febr. füzeté következőleg adja elő az esetet: A bánfalvi tanítónak a felesége és a pap gazdasszonya felmondták egymásnak a barátságát. Ez az igazgató lelkésznek annyira fájt, hogy a kákan keresett csomót. A tanító szabad óráiban a bánfalvi hitelszövetkezetnek jegyzői tisztét is viselte. Ez állásra a pap ajánlotta. Ebbe kapaszkodott. Kifundálta, hogy a két hivatal egymás mellett nem fér meg — és feladta a tanítót a nagyváradi püspöknek, s a szövetkezeti jegyzőség mellett még azt is bűnül róvta fel, hogy a kántor-tanító egyszer a choruson vsjást olvasott. — Jött a fegyelmi vizsgálat, melyet az esperes tartott. Megvizsgálván az ügyet — persze kir. tanfelügyelő vagy szolgabíró nem volt jelen, pedig e nélkül fegyelmi vizsgálat kath. iskolában működő tanító ellen nem lehet — azt ajánlotta a tanítónak, hogy mondjon le, mert máskülönbön elveszti állomását. A tanító nem tágitott; a lelkész meg kimondta, hogy a tanítónak pusztulnia kell, mivel hogy annak nejét nem szenvedheti. — Augusztusban csakugyan ismét beállított az esperes, és a tanítót a kántori teendők alól felmentette. Nyugodtan tanított tovább. Egyszerre — nov. 20. — kap a tanító egy püspöki leiratot, melyben ki van mondva, hogy „a tanító állásától feljebb valója iránti engedetlenség és más hivatal utáni törekvés miatt elmozdított“. — A tanítónak legott ki kellett hurczolkodnia. — Nem tudják Bánfalván, hogy ez a püspöki rendelet érvénytelen, ha a miniszter nem hagyja helyben az elmozdításra vonatkozó indítványt? Miért nem appellált a bánfalvi tanító a közoktatásügyi miniszterhez?

— **A „gyulai polgári kör“** az 1887. évi február hó 19-én könyvtára javára saját helyiségében zártkörű táncvizigalmat rendez. Bál-bizottsági elnök: Moldoványi Gyula, b. vál. tagok: Urbán Adolf és Sal József, pénztárnokok: Dióssy József és Domonkos János, továbbá a rendezőség: Achim Zsigmond, Bellágh Endre, Dr. Berényi Ármin, Bodoki Mihály, Breuner Ferencz, Christó Miklos tánc rendező, Csizsinszky Sándor, Dobai Ferencz, Dióssy Lajos, Endreffy György, Fábri Sándor, Fehn István, Dr. Folmann János, Fraller Gyula tánc rendező, Gremser Lipót, Haviár Lajos, Jontz Ferencz, Karacsonyi Károly, Kálmán Ödön, Kocsis László, Köhn Dávid, Dr. Kudor Ottó, Lieska Ferencz, Lindenberger Alajos, Neumann Béla, Popovics Szilvius, Scherer Benedek, Steinecker Gábor, Szénássy János, Sztaril Lajos tánc rendező, Ventilla György tánc rendező, Wieland Sándor, Winkler István, Winkler Lajos és Zöldi Géza. Belépti díj: személyjegy 1 frt, családjegy 2 frt, felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirtalpig nyugtáztatnak. Kezdeté 8 órakor. A b.-gyulai polgári kör bálja még eddig minden évben kedves, kitűnően sikerült vigalom volt, anyival inkább nagyobb erre most a kilátás, mert az előző évekhez képest sokkal nagyobb érdeklődés mutatkozik, — nagy a készülődés mindenfele.

— **A tótkomlói polgári kör** f. hó 20-án, a „Komló“ szálloda dísztermében saját könyvtára javára zártkörű táncvizigalmat rendez. Belépti díj 80 kr, családjegy 2 frt. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirtalpij után nyugtáztatnak. Kezdeté 7 órakor.

— **Szarvasi redoute.** Igen, mert ilyen is lesz. Nem hiában határozta el a szarvasi közbirtokosság, hogy a „Bárány“ u. n. „nagyterme“ helyett igazi nagy tánctermet fog építtetni, hanem már a tervet is megcsináltatta Benedikty József budapesti építésszel. És mondhatjuk, hogy látva a tervet, gyönyörű középületet nyer benne a város, mely valóban büszkeségére szolgálhat a tervező építésznek épüty, mint az építtető közbirtokosságnak. A régi „Bárány“ helyén lesz, de úgy hogy a mostani épület csak az egyik szárnyát fogja képezni, másik szárnya a Lusztig-féle ház felől lesz, középen (a Tüzek utcával szemben) a kupolaforma két emelet-magasságu táncsterem. Az épület igen szép renaissance. Gratulálunk a szerencsés kezdethez és hasonló szerencsét kívánunk a teljes megoldáshoz!

— **Elöléptetés.** Oo József szarvasi postatiszt póstafőnökké lett kinevezve a gyomai m. kir. póstahivatalhoz. Gratulálunk a megérdemelt előléptetéshez.

— **Szerencsétlen halál.** Komlovszky János 17 éves szarvasi illetőségü kondorosi eseléd febr. 4-én széna vágás közben vágás közben oly szerencsétlenül járt, hogy a gép horgonya felhasította, minek következtében e hó 10-én meghalt Kondoroson.

— **A szarvasi népkör bálján** a könyvtár javára felülfizettek: Kuczay János 4 frt, Ruzsicska György 2 frt, Ruzsicska Mihály 1 frt, N. N. 2 frt, Sárkány Ferencz 20 kr, ifj. Csizsár János 20 kr, Csizsár Béla 20 kr, Friedlieb Jakab 20 kr, Bleier Soma 20 kr, Csernak János 20 kr, Simon János 20 kr, Lampert Lajos 20 kr, Junga Béla 30 kr, Lusztig Miksa 1 frt, Mikolay Mihály 20 kr, Sinkovics Pal 20 kr, ifj. Ruzsicska György 20 kr, Golián István 40 kr, Salacz Ferencz 20 kr, Mikolay Pal 20 kr, Zlinszky Béla 20 kr, Deák Ferencz 20 kr, Barts Emil 20 kr, Grim Gyula 20 kr, Komlószky János 20 kr, Golián Lajos 20 kr, Bagó Pal 20 kr, Humenyik Soma 20 kr, Simay Domokos 20 kr, Jánossy Sándor 20 kr, Dr. Haviár Gyula 20 kr, Szendy Árpád 20 kr, Hannel Károly 50 kr, Zimmer Antal 50 kr, összesen: 16 frt 70 kr. Fogadják a kör őszinte köszönetét. A r e n d e z ő s é g.

— **Mechanikai és műszínház.** Békésen Kiss és Bayer mechanikai és műszínház tulajdonosok már második hete tartanak estenként a városi bérház dísztermében előadásokat, melyeket a békési közönség eléggé látogat. E hó 9-én délután 3 órakor gyermekek számára tartottak előadást. A tágas terem zsufolva volt gymnasiumi és népiskolai növendékekkel; lehettek úgy 500 körül, kik gyönyörködtek a nem mindennapi s valóban tanulságos látványokban.

— **A békési fők-tanítóegylet** rendes havi közgyűlést e hó 7-ikén d. u. tartá a központi iskola tanácstermében, a szép számmal egybegyűlt tagok részvéte mellett. Mielőtt a gyűlés kezdetét vette volna, az egyesület t. jegyzője bemutató az egyesület új rendes tagjait: Paál Antal és Bottyánszky János doboz-megyeri tanítók s kartársak személyében. A régebbi tagok örömeiket fejezvé ki az új kartársaknak csatlakozása felett s őket szívélyesen üdvözölvé: elnök a gyűlést megnyitottnak jelenté ki. A gyűlés tárgyainak sorrendje a következő volt: 1.) Elnöki rövid megnyitó-beszéd Tassy Sándor elnöktől. 2.) A folyó évi január 7-iki közgyűlés jegyzőkönyve felolvasatván, hitelesített. 3.) Birálat Vaday Józseftől „Az önszorgalomra szoktatás a népiskolában“, című s „In hoc signo vinco!“ jelgégű, beadott dolgozatra. Miután biráló beható fejtegetése folytán a mű egészséges szellemben írottak nyilvánították s a vélemény a gyűlés osztatlan tetszésével is találkozott: a jelgés levél felbontatván, a mű szerzőjéül abból Jambor Lajos neve tűnt ki, s a dolgozat alapszabályaink értelmében a fők-egylet tulajdonául bejegyeztették. 4.) Jegyző(s) egyszersmint könyvtárnok) jelenté, hogy az egyesület könyvtára az előbbi egyleti helyiségéből az egyesület jelenlegi helyiségébe átszállították s a tagoknak rendelkezésére áll. Helyeslő tudomásul vétetett. E pontnál Paál Antal doboz-megyeri tagtárs kéri a közgyűlést, hogy a könyvtár élvezete érdekében, vidékeikre is annyival inkább kiterjesztessék, mivel ők az egyesületre járó lapokat — épen a nagy távolság miatt nem olvashatják. Ezen valamint továbbá azon kérésre, hogy a havi rendes közgyűlés napja velők postai uton a gyűlést megelőzőleg tudatva legyen — teljesen indokoltnak ismeretvén, reagok a könyvtár élvezete kiterjesztetni s a gyűlések ideje velők postai uton közölni rendeltetett. 5.) Indítványok. Elnök kifejezi azon reményét, hogy az egyesület tagjai mint eddig úgy ezentul sem fogják feledni jóhírneveket s az egyleti munkálkodásban minél számosabban résztveendnek; egyszersmind tudatja, hogy Borbély Gábor kartárs gyakorlati próba-tanításának megteremtésére céljából — e hó folytán hihetőleg rendkívüli közgyűlést fog összehívni s kéri a tagokat, hogy abban minél többen résztvenni sziveskedjenek. Több tárgy nem lévén, elnök a gyűlést befejezettnek nyilváníta.

— **Endreffy György** b.-gyulai lakost, békésmegyei főispánja a központi közigazgatási irodába, tiszteletbeli irtoknak kinevezte.

— **A régi férfiak!** Egy szentandrási lakosnak nem csekély meglepetést okozott a napokban egyik régiebb imádottja, a ki Szarvasról felkerekedett és figyelmeztetni ment a regényes hajlamu atyáfit, hogy ígérétehez képest ha már eljgyezte vegye is őt el! Szentandráson a „trónkövetelő” hölgyet egy asszonyosság fogadta a konyhában, ez meghallgatva a követelés tartalmát egyenesen a község házához ment — s onnan rendőrkíséretében vissza térve, férjének csabitóját lakóhelyére vissza vitték. Most már panaszkodhatik hogy „milyenek a férfiak!” „a régi férfiak!”

— **Előre lökött idő.** Nagy kényelmet élvezett a téli boros és rövid napok alatt városunk lakossága, kivált annak az a része, mely reggel 8 órakor kezdi hivatalos napi teendőit. Toronyóráink ugyanis egy teljes félórával maradtak mögötte a pesti időnek. Ez jó lett volna így, csak hogy a vasuton utazók éppen ezért, sokszor kellemetlenül érezték ez óra késést, mikor ők is elkéstek a mi szelid „megálj vasutunk”-ról. A városi hatóság belátva végre, hogy már úgy is hosszabbak a napok, elég világos a reggel amugy igazán vett 8 órakor is, leparancsolták a harangozókat lelkőkre beszélve, hogy ne ámítsák a könnyen tévutra vezethető lakosságot: tegyék meg ezután, hogy a reggel is, a dél is a maga idején legyen, ám kurtítsák, vagy hosszabítsák meg az éjszakának óráit tetszésük szerint, csak reggel ne legyen hiba az időben. Az órák lelkiismeretes vigyázói egy kis duzzogással tértek a porban lakó halandóktól a magassba vissza s esütörtökön lett nagy zavar — mikor féltizenkettőkor delet harangoznak. „Ejnye! hogy nem jutott eszibe fél 11-kor lökni előre az időt.” Mondogatták bosszusan a — diákok!

Külföldi hírek.

** A legtöbb osztrák tartomány helytartója jelenleg Bécsben tartózkodik. Ott létüknek fontos politikai jelentősége van.

** Battenberg Sándor e fejedelem és Kaulbars véletlenül találkoztak Olaszországban Monte-Carloban, a játékszobában; de nem ismerték meg egymást.

** „Menetgyakorlat” Amerikából Európába. Az oceánon és öt országon keresztül végeztetni egy ezreddel „menetgyakorlat”-ot, ez is csak yankee-knak juthat eszükbe. Az atlantai (Georgia) „gale citi guard” legényei f. é. július 2-án New-Yorkban hajóra szállnak, hogy Párisban jelen legyenek a Bastille bevételének évfordulójakor, jul. 14-én tartatni szokott diszszemlén. A yorktowni ünnepélyeken Boulanger tábornoknak feltűnt ez az ezred, mely nagy bravourral „egreciroz”-ott. A katonák csinos fehér és kék egyenruhákat viselnek. Antwerpenben fognak kikötni, Brüsszelben a belga király szemlét tart felettük és azután jul. 13-án Párisba érkeznek. Az ünnepélyek után az ezred ellátogat Svájcba, gyalog átkel az Alpeseken, vasuton bejárja Olaszországot és végül meglátogatja a londoni „amerikai” kiállítást.

Apróságok.

Amerikai vádbeszéd.

Cincinnatiiban meglóptak egy bérlőt s az ügyvéd e szavakkal fordult az esküdtsekhez:

— Esküdt uraim! Harminczhat disznó volt védenzem csordájában. És jegyezzék meg kérem, hogy ez ép háromszor annyi, mint a mennyien önök vannak. Tehát . . .

A szokás hatalma.

Börzeffy Jakab nyájas arc kifejezéssel lép be egy reggel feleségéhez.

— Már rég óhajtottál, Szalikám egy djémánt nyaklátkot . . .

— Nos? Kérde az asszony ragyogó arccal.

A férj gyengéden néz rá s így szól, elővéve az ajándékot:

— Láthod, Szhalikám, elhoziham: nesze!

Aztán kimenet közben szórakozottan visszafordul:

— Oszthán sinálad meg róla a nyogthát!

Ujévkor az urfi elmegy üdvözölni a gazdag nagybácsit.

— Tudod-e semmirekellő, hogy már harmincz éve hogy tölem ujévi ajándékot kapsz?

— Örüljön neki bácsi, ha meghal úgy se fog többé adni.

Éltes urhölgy: Meg vagyok mérgezve! . . . végem van! . . . borzasztó kinok!

Szobaleány: Nagysád talán azokból a cukorkák-ból evett, melyekkel veje ura meglepte!

J. A.

Gazdaság, ipar és kereskedelem.

(A gyümölcsfák trágyázásának ideje.) A mi a gyümölcsfák trágyázását illeti, sokan azt állítják, hogy a gyümölcsfákat csak télen szabad trágyázni. Ez állítással szemben mások a tapasztalatokra hivatkozva, azt vitatják, hogy a gyümölcsfákat az év bármely szakában lehet trágyázni, kivéve, ha a talaj meg van fagyva. És

ez utóbbi nézet látszik helyesnek, hozzátevéen még azt, hogy valamint a trágyázás módja úgy annak ideje is attól a speciális céltől függ, melyet általa elérni akarunk. Hogy a fönövését mozdítsuk elő, télen vagy tavaszszal trágyázzunk trágyával vagy komposzttal. Ha a virágrügyek képződését akarjuk tökéletesíteni, legjobb a nyár második felében trágyázni. Ha pedig a csümölcsök izére és nagyságára akarunk befolyást gyakorolni, akkor nyár elején és nyár derekán kell trágyázni, még pedig trágyalével. Hogy a trágyalévet a gyümölcsfák gyökereinek közelébe kell vinni és hogy erre nagyon alkalmas a földfuro, az olvasóink előtt ismeretes, valamint az is, hogy a trágyalévet — különösen szárazság idején — nagyon jó vízzel higitani.

Szerkesztői üzenetek.

S. S. urnak Ö. n. A közlemény az „Apróságokba” hosszabb tárczáknak meg nem elegendő, tartalmát tekintve. De majd egyébbel mégis sorát készítjük.

J. L. urnak B. n. Hébeborba szívesen vesszük a vidéki levelet is, ha a tárgy részletezést kíván és érdemel; rendszerint azonban saivesebben olvassa közönségünk az újdonságot Vallásos tárgy köl-

temény sincs lapunk keretéből kizárva, azért szívesen vesszük; habár közleményt ritkábban közlünk. Köszönet a közleményekért.
Dr. S. Gy. urnak Szt. n. Köszönjük! Jön nemsoká.

Meteorologiai észleletek.

Csapadék. Hőmérséklet.

Febr.	Csabán	Szarvason	Csabán	Szarvason
4			V	-2.6
5			V	-3.4
6		3.4	*	-1.7
7				-5.9
8				-4.8
9				-1.1
10				1.2

Felölös szerkesztő: Dr. Zsilinszky Endre

H I R D E T É S E K.

Valódi Znaimi boreczetbe berakot

fűszeres asztali uborkák, Pfefferoni, és rózsa paradicsomalma valamint vizes uborkák a következő áron:

Egy 5 literes üveg boreczetbe berakot asztali uborka	1	frt	50	kr
Egy 5 literes „ vizes	„	1	frt	50
Egy 5 literes „ rózsa paradicsomalma	—	—	1	frt 75
Egy 5 literes „ Pfefferoni apró hosszukás	—	—	2	frt 20

ingyen üveggel

Fentiek szabadon is kaphatók tetszés szerinti mennyiségben.

Nemkülönb I-ső rendű Czukrot, a legjobb minőségű saját friss pörkölésű és nyers kávékat, Theát, Rumot, Groi, Ementháli, Strachino Imperiál és Pármái sajtokat, éli gyümölcsöt, főzelékeket, hengeralmi és korpás kenyér lisztet a legjutányosabban ajánl

MELISSOMA

3—3

kereskedő, piactér.

SCHLICK-féle VASÖNTŐDE és GÉPGYÁR-

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG, BUDAPESTEN:

Központi iroda: VI. Váci körút 57. — Gazdasági géposztály: Külső váci-út 1696—1699.

Ajánlja kiténő szerkezetű GÖZCSEPLO KESZÜLETEIT, szén, fa és szalmafütesre; szegeces rendszerű járgánycsöplőit tisztító-készülékkel, zsákolóval vagy anélkül, gabona tisztító-rostait (Baker és Vidats-rendszer) továbbá legjobbaknak bizonyult szabadal. Schlick-féle 2-ös és 3-as ekéit — áruk 58 frttól kezdve — szab. Schlick-féle mélyítő-ekéit kiemelő szerkezettel, mélyítő-ekéit önzetékkel (Sack után), Eredeti Schlick- és Vidats-féle egyvasu ekéit.

Legujabb szabadalmazott sorvetőgépek.

Ezenkívül készletben vannak: Egyes és kettős őrlőmalmok „Little Giant” csöves tengeri daralók, tengeri morzsolók, takarmány-készítő gépek, olajsajtók stb. Gyárunkban működésben láthatók: a legujabb saját rendszerű ramie-, kender és lentörő- és tisztító gépek rendkívüli mennyileges és minőleges munkaképességgel.

2—6 Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.